

De schilder Ultsje Landstra.

[Begin pagina](#)
[English page](#)
[Engelum](#)
[Geschiedenis](#)
[Dorpsfoto's](#)
[Kerkklokken](#)
[Bewoners](#)
[Dorpsbelang](#)
[Verenigingen](#)
[Jeugdclub](#)
[De oude doos](#)
[Woningaanbod](#)
[Sponsors](#)
[K.v.Sla Raak](#)
[Museum](#)
[Fietsroute](#)
[Links](#)
[Archief](#)
[Redactie](#)
[E-mail](#)
[Gastenboek](#)

Ultsje Landstra woonde in de Buorren in het huis waar nu de familie Edelenbos woont. Op bovenstaande foto staan ook nog onze oud dorpsgenoten Frans Jepma, Lieuwe Daams Bakker en Pieter Kuperus.

Dit is nog een foto van de verfwinkel / werkplaats die zich achter de woning bevond. Maar Landstra was meer

dan een schilder, hij was een echte technicus! Alles wat kapot was kon hij bijna altijd repareren, denk daarbij aan stofzuigers, klokken, horloges enz. Maar ook knutselen was zijn passie zoals op één van onderstaande foto's is te zien. In de winter wanneer het met schilderen wat rustiger was werden ondermeer markiezen gemaakt en werden daarbij ook de dochters(Namkje en Geartsje) ingezet voor de stoffering, verder was een typisch winter werkje jaloezieën en klompen verven. Ook vertelde Namkje ons dat er in januari de rekeningen werden verstuurd tenzij de klant er om vroeg, later werd dat 2 x per jaar.

Twee van zijn werken pronken nu nog in het appartementen complex in Franeker waar Namkje en Rein wonen.

Op deze foto is de aanbouw gesloopt en heeft plaats gemaakt voor een nieuwe aanbouw van de huidige bewoners.

Op 14 december 1981 werd er in de Leeuwarder Courant een artikel aan Landstra gewijd te weten Fries mozaïek. Zoals op de foto te zien is werden de meest uiteenlopende dingen in deze werkplaats gemaakt. Het volledige artikel is te lezen onderaan deze reportage.

Buiten het feit dat Landstra schilder was, (hij was de vaste schilder van bouwbedrijf van Asperen en verzorgde grotendeels het verf- en behangwerk van de complete nieuwbouw die in de 70 er jaren plaats vond in Engelum) was hij jaren lang regisseur van onze plaatselijke toneelvereniging Nieuw Leven, en schilderde hij ook regelmatig decor stukken.

Landstra zijn trots bezit genaamd Wolfeart. Lees het hoe en waarom van deze naam in het krantenartikel.

Tot slot nog een paar wist u datjes:

Anske v Asperen en Ultsje Landstra samen konden genieten van een echte storm om dat daar altijd lekker veel werk van kwam! (denk aan afgewaaide dakpannen en gesneuvelde ruiten)

Als de geverfde klompen werden bezorgd door de kinderen, dat deze elk om een hand werden gedaan en ze beslist niet tegen mekaar mochten komen. (om elke vorm van beschadiging te voorkomen)

Er in de woning 1 x per week zitting werd gehouden door de Rabo Bank waarbij de voorkamer diende als spreekkamer en de achterkamer als wachtruimte.

Dat Landstra zeer nauw betrokken was bij het moderniseren en onderhouden van het uurwerk in de kerktoren van Engelum.

[Klik hier voor een groter kranten artikel](#)

Ultsje Landstra en 't knutselen Alleen voor liefde en vriendschap

★ Ultsje Landstra in zijn werkplaats.

ULTSJE LANDSTRA heeft de soosgerechtigde leeftijd allang bereikt, maar hij bezoekt de bijeenkomsten van zijn generatiegenoten nooit. „It begruttet my om de tiid”. Waarmee gezegd wil worden, dat hij te veel andere bezigheid heeft. „Eins kom ik in libben tekoart. Eartiids hienen wy it net oan tiid, altyd wurkje no, dat ik moat noch in soad dwaan”. In de wintermaanden bestaat de drukte vooral uit het knutselen. Het is pas Sinterklaas geweest, zodat de voorraad werkstukken geslonken is. „Ik ha twa bern en sân pakesizzers en oare oanhâld, dat ik moast trettjin dingen meitsje”.

Het grootste stuk is een spinnewiel, een z.g. skipperke, het kleinste een miniatuurkruiwagen. Daartussen liggen de vliegtuigen waarmee hij al begon toen hij in 1940 bij de luchtmacht op Soesterberg diende, en vooral de tabakspotten. De laatsten in allerlei soorten hout uitgevoerd. De mooiste zijn die met afwisselend duigen van mahonie en appel, hoewel die van notehout ook fraai zijn. Een pronkstuk is het ronde tafeltje van oud eiken. De maker redde dat eikehout uit de puinhopen van de uitgebrande kerk. Het zijn waarschijnlijk de banken geweest en het eikehout is wellicht vijfhonderd jaar.

● Wolfeart

Buiten in de tuin staat het eenvoudige motorbootje, een schouwmodel met kajuit, met de naam Wolfeart. Tot voor enkele jaren kon Ultsje Landstra er mee tot aan het erf varen, maar de Engelumervaart is afgedamd en het scheepje moet in het voorjaar in Ritsumazijl te water worden gelaten. Het

bootje wordt hoofdzakelijk gebruikt voor tochten over de binnenvaarten en voor de visvangst.

Een mooi bezit, zo'n bootje, maar afscheiden en je ziet er de welvaart niet meteen van af. Toch draagt de het de naam. „Wêrom? Wel, omdat wy in tiid meimakke ha, dat sòks net koe. Wy binne tefreden en gelokkich. It is oars wol sa: Het bezit van de zaak, is het einde van het vermaak”.

Ultsje Landstra heeft z'n hele leven een bootje willen hebben. Het kwam er nooit van. In 1932 nam hij de schilderszaak in Engelum over en toen werd er ook getrouwd. Z'n vrouw is altijd ziekelijk geweest, zodat ze nooit van huis konden. Men hoort hem daar niet over klagen. „Wy ha it goed hân, wy koeenen goed”. Z'n vrouw overleed zes jaar geleden na een lang ziekbed. Nadien heeft hij zich het bootje aangeschaft.

Heit was ook huisschilder. Hij kwam van Wieuwerd, maar hij had een bedrijf in Marssum. Heit was ook een verdienstelijk kunstschilder, zo heeft hij nogal wat dekors gemaakt. Ultsje had eigenlijk helemaal geen zin in het vak, maar daar werd in zijn jonge jaren niet naar gevraagd. Met twaalf jaar van school en met heit op karwei.

● Gjin takomst

„De bern sizze wolris: Pake hat it altiten oer froeger en dat is fansels ek sa. Mar it komt omdat in man fan sân-tich gjin takomst mear hat, is 't net wier. Soms tink ik, dat it allegear net bestean kin wat wy no hawwe. Mar dat sei ús heit ek al. Op behing waard doe fyftich persint winst makke. In rolle tolve sinten en jo plakten tolve roltsjes deis, dan hienen jo sechstich sinten fertsjinne. Doe sei de man fan de bond dat it tritich sinten it roltsje wurde soe en it lean koe wolris op in gûne komme. Dat kin noait, sei heit, mar it kaam wol sa. Yn Ljouwert ferven wy mei syn trijen nije wennings, ús heit, myn broer en ik. Se dienen 240 gûne de wenning. Jawis, glês, behing, ferve, it marmerjen fan de trap, dat siet der allegear yn. Mei syn trijen hienen wy in gûne yn 'e oere. Wy wurken 52 oeren wyks, dat heit barde 52 gûne. Dat wie in soad jild, safolle hie dûmny net iens”.

In het verleden heeft Ultsje Landstra zich veel bezig gehouden met het verenigingsleven. Hij regisseerde verder het toneel en ging uit voordragen. Hij

heeft al die activiteiten gestaakt. Daar is de studie van de historie van de gemeente voor in de plaats gekomen. Voorts heeft hij een kleine bloemenkas. En dan is er dat knutselen natuurlijk. Voor de plaatselijke kaatsklub maakt hij ieder jaar de prijs, een miniatuurtelegraaf. Er moeten de laatste jaren plaklettertjes op, omdat de hand die zoveel letters heeft geschilderd, nu een beetje trilt. Zulks geeft ergernis. Het knutselwerk is niet te koop, Ultsje Landstra doet het „foar leafde en freon-skip”.

Ultsje Landstra, oud-verversbaas te Engelum, 70 jaar oud. Belangstelling voor de lokale historie, oud-toneelregisseur en -voordrager. Hij heeft angina pectoris en zou eigenlijk niet moeten roken en zeer matig en vetarm moeten eten. Maar hij rookt een stevige pijp, kauwdaarbij ook nog een pakje zware shagtabak op, omdat hij de gewone pruimtabak te slap vindt. En onder het mtto, dat hij liever aan over- dan aan ondervoeding dood gaat, eet hij er best van. Hij maakt mooie dingen in miniatuur, zoals kruiwagentjes, oud-Friese kakstoelen, bebuorden e.d., maar ook tafeltjes van oudeiken, spinnewielen en tabaksdozen. Hij praat metgemak een hele lange middag vol en zonder onderbrekingen.

[Klik hier voor een groter kranten artikel](#)

Bij dezen danken wij familie vd Kooi-Landstra voor de medewerking aan deze reportage, en de hartelijke ontvangst in Franeker.

[<<Terug](#)